

Quant als recursos i aliances, volem aconseguir una gestió eficaç i eficient de tots els recursos gestionats pel Servof, així com de la coordinació amb les seues aliances estratègiques. Els objectius són: millorar les aliances estratègiques, tant públiques com a privades, per a obtenir un benefici sostenible; augmentar i optimitzar els recursos tecnològics, així com els recursos dels sistemes d'informació i coneixement per a aconseguir una eficaç presa de decisions i construir les capacitats del Servof; desenvolupar una gestió sostenible de les infraestructures del Servof i dels centres de formació i ocupació, i millorar la gestió dels recursos economicofinancers per a garantir uns resultats sostenibles.

Quant a l'organització, volem promoure un sistema de gestió basat en la millora contínua i l'excel·lència amb l'objectiu principal de recuperar la confiança de les persones i els ocupadors. I volem posar especial èmfasi en la importància de la qualitat i l'avaluació. Per això, els objectius estratègics en l'àmbit organitzatiu seran: millorar la gestió dels processos de funcionament del Servof per a optimitzar el valor a les persones; millorar la gestió i els resultats de la comunicació externa; aconseguir una gestió eficient dels canvis i un sistema flexible de gestió al Servof, i millorar la coordinació i optimització de les sinergies entre direccions generals i direccions territorials i els centres de formació i d'ocupació.

I, per últim, l'eix dels serveis. Com vosté sap, nosaltres governem per a les persones, com diu del punt 3 de l'Acord del Botànic, per a restablir i ampliar els serveis públics i per al compliment efectiu dels drets socials, posant-lo sempre sota la lògica del benestar col·lectiu i mai del lucre privat. Per això, volem implementar un catàleg de serveis excel·lents que ajuden les persones a millorar la seua capacitat per a l'ocupació i als ocupadors a augmentar la seua competitivitat.

Els objectius estratègics que ens marquem són: millorar els serveis d'orientació a les persones per a la seua adequació al mercat de treball; formar adequadament les persones per a possibilitar la seua inserció en el mercat de treball; millorar els serveis d'intermediació laboral i la seua adequació a les necessitats dels ocupadors, i fomentar i sostenir la contractació de qualitat, promovent la igualtat d'oportunitats en l'accés...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor conseller.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

...a l'ocupació.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies.

Continuem amb la pregunta 534, que formularà la diputada senyora Beatriz Gascó, del Grup Parlamentari Popular, al conseller d'educació.

Quan vullga, senyora Gascó.

La senyora Gascó Enríquez:

Gracias, vicepresidenta.

Buenas tardes, señor *conseller*.

Y antes que nada, me gustaría –estoy convencida de que usted ya lo ha hecho– que se fijara en la fecha en la que presentamos la pregunta, es el 29 de junio. Y digo esto porque la pregunta dice textualmente: ¿Cuál era su previsión respecto a todo lo concerniente para la puesta en marcha del inicio del curso escolar 2016-2017?

La verdad es que nos planteamos hacer algún modificado en la estructura o en la esencia de la pregunta, pero como los problemas son exactamente los mismos, o incluso más, por esa razón hemos decidido mantenerla conforme está. Y por eso le pregunto: ¿cuál es su previsión para la solventar todos los problemas que tiene el panorama educativo valenciano? *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Conseller, polse el botó.

Quan vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Moltes gràcies.

Gràcies, presidenta.

Gràcies també a la diputada per la seua pregunta.

El cert és que nosaltres la valoració que fem de la previsió que hem tingut..., a les dades ens remetem, i les dades són bones de com ha iniciat el curs i, per tant, estem contents de com hem planificat, de com s'ha iniciat el curs, de les millores que hem anat introduint a aquells centres que han pogut alguna dificultat en les primeres setmanes de curs i, sobretot, agrair al conjunt de la comunitat educativa tot el treball que fa perquè els nostres xiquets i xiquetes tinguen un bon curs 2016-2017.

La senyora Gascó Enríquez:

Mire, señor Marzà, hace justo ahora un año le pregunté también por el inicio de curso. En aquel momento le preguntaba exactamente si todos los centros tenían el profesorado

necesario. Usted me dijo que sí y ese día me mintió. Y me mintió, porque después los sindicatos sacaron las estadísticas de una muestra bastante representativa: de 203 centros, 93 no tenían las plantillas cubiertas.

Y el problema no es que me mienta a mí en sede parlamentaria. El problema es que usted no aprende y eso es lo que nos preocupa. Porque empieza este curso escolar y vemos portadas como esta, que dice que «el curso empieza con 1.700 profesores de baja y con sus puestos sin cubrir». O de otro medio de comunicación, que no tiene nada que ver, diciendo que «colegios e institutos tienen más de mil vacantes de profesor sin cubrir». Ojalá, ojalá este hubiera sido solamente el único problema.

Lo que pasa que para el curso 2016-2017 han sido las familias quienes están pagando en su mayoría las consecuencias de su mala gestión. En primer lugar, porque muchas de ellas no han podido escoger el centro elegido en primera opción para escolarizar a sus hijos. Pero lo peor de todo, el caos más absoluto ha sido la incertidumbre y la desinformación en absolutamente cualquier panorama educativo que hablemos. Si hablamos de becas de comedor, de becas de transporte, de Xarxa Llibres, del bono infantil, de la jornada escolar... cualquier tema que hablemos de educación, la desinformación y el caos han sido el denominador común.

Y ya que estamos hablando de los libros y que le estoy haciendo una pregunta de previsión, señor *conseller*, le pregunto: ¿usted sabe que hay niños que están yendo a la escuela sin libros porque su programa ha fracasado? ¿Cuál es su previsión? ¿Cuánto tiempo va a permitir que los niños y las niñas vayan a clase sin los libros? ¿Una semana? ¿Un mes? ¿Todo el curso escolar? Por favor, contésteme.

Respecto a infraestructuras educativas. Se hicieron una foto muy bonita usted y el presidente anunciando un plan de infraestructuras que ya..., que ya están incumpliendo. De hecho, los primeros días del curso escolar las noticias eran estas: «*Conselleria* aún no ha iniciado 18 de los 29 colegios que prometió empezar este año». La estadística es elevada. ¿Por qué no informa a la comunidad educativa de los retrasos? ¿Cuál es su previsión respecto a la ejecución de estas obras? Porque tampoco sabemos absolutamente nada.

Mire, hasta las universidades, las universidades públicas, han dicho que la verdad es que esperaban otra cosa de este Consell.

Y, luego, una cosa muy importante: la falta de criterio, *conseller*. Lo que no puede ser es que un día digan una cosa y, al día siguiente, digan o hagan todo lo contrario, porque seguramente esa sea la razón que justifique... que los medios de comunicación tengan que publicar noticias como esta: «Educación se enfrenta a una treintena de recursos en los tribunales.» Ni siquiera usted sabe lo que quiere. Ni siquiera usted tiene clara cuál es la normativa que quiere sacar adelante. Lo único que tiene claro es que al precio que sea, saltándose la legalidad si es preciso, y por eso estamos viviendo la radiografía que estamos viviendo.

A mí lo que sí que me gustaría, desde luego, es que usted le diera las gracias a los profesionales de los centros educativos, porque muchas veces le están tapando las vergüenzas y, gracias a ellos, se están escondiendo muchas de las

deficiencias que, por su mala gestión, están viviendo los centros educativos. Y creo que es de bien nacido el ser agradecido y usted debería dar las gracias a esos profesionales.

Y termino. Terminó diciéndole una cosa muy clara, señor *conseller*, y es que se deje de discursos triunfalistas y de intentar trasladarnos sensaciones de normalidad que no existen. Mire, todas estas noticias son noticias de diez días. He elegido alguna, pero todo esto son noticias de diez días, noticias negativas de su gestión al inicio del curso escolar. No intente trasladarnos una sensación de normalidad que no existe, porque nos miente. Deje de mentir a esta cámara.

Y ahora sí que termino. Tanto que estamos hablando de caos, porque es la esencia de su gestión, déjeme que le diga que tanto, tanto que a usted le ha gustado ir detrás de una pancarta defendiendo el eslogan, se podría decir...

(Ocupa la presidència el president, senyor Enric Morera i Català)

El senyor president:

Senyoria...

La senyora Gascó Enríquez:

...de «educació pública en valencià i qualitat», si sigue por este paso, va a volver a levantar la pancarta, pero en esta ocasión va a poner: «Educació catalana chapucera y radical».

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

La veritat és que la trobava a faltar, (*rialles*) perquè feia temps que no escoltava les paraules aquelles que vosté sol repetir: mentides, contra la legalitat, imposicions..., tot això que li agrada tant dir a vosté i que ja no se creu ningú, entre altres coses perquè vosté dóna lliçons de gestió i dóna lliçons fins i tot de pedagogia, quan vosté no és ni mestra, ni professora. Però el que diu és que gestionaven perfectament. I la veritat és que les xifres acaben amb tanta demagògica. A nosaltres ens agrada parlar clar.

Vosté parla de si Xarxa Llibres no ha funcionat, que ha sigut un caos. Vosté podrà dir el que voldrà dir; nosaltres sabem

que tots els programes que són potents, que s'han de consolidar, s'han d'anar millorant. I ho hem dit des del primer dia.

Però és que les dades parlen molt clar. Mentres vosté estava en la conselleria, van engegar un programa que va arribar a ser..., i intercanviar 146 llibres, 146 llibres. *(Veus)* ¿Sap què implica això? Que, més o menys, hagueren arribar a 18 xiquets, a 18 xiquets. *(Veus i rialles)*

Per tant, vostés, 18 xiquets; govern del botànic, 360.000 xiquets. *(Aplaudiments)* Vaja dient, no n'hi ha problema.

No només això. Vostés van dir també, en declaracions grandiloqüents, com sol fer vosté, que anàvem a acabar en l'escola concertada, que tots els treballadors de la concertada havien de tindre por. I comencem el curs en 103 professors més treballant a l'escola concertada. *(Aplaudiments)* Per tant, diria que les xifres van cadascuna al seu lloc.

Ha parlat de professors, ha parlat dels professors. Nosaltres agraïm als professors la seua tasca, cosa que difícilment li faran a vosté, perquè va acomiadar 5.000 treballadors mentre vosté estava gestionant. *(Remors)* I nosaltres, ¿sap què hem fet? Que en un any hem recuperat 2.857 treballadors, el que implica un 57% de les seues retallades. Per tant, diria que experts sí que eren, en acomiadar, en despedir; nosaltres sabem un poquet de contractar. Crec que la diferència és important també. *(Aplaudiments)*

Diem també que les ràtios..., diria que les ràtios són una de les millores evidents que hem tingut. Supose que deu estar d'acord, que en lloc de tindre els xiquets a 25 de mitjana per aula, tindre'ls a menys de 22, diria que és una certa millora, sobretot per a aquells que sabem un poquet d'educació i sabem què implica estar dins d'una aula i tindre més xiquets o menys, és a dir, tractar-los un poquet millor i més individualitzadament.

I ha parlat del professorat també. ¿Sap les substitucions? La mitjana de substitucions del seu govern estava per damunt de vint dies, tardaven més de vint dies en substituir. ¿Sap quina ha sigut la mitjana en acabar el curs passat? Menys de deu. Hem reduït a la meitat els dies per a substituir, en tan sols un any. *(Aplaudiments)* Per tant, diria que de gestió poquetes lliçons.

I acabe, en el minut que em queda, parlant-li d'allò que vam dir que anàvem a fer, que era rescatar persones. ¿Sap que hem augmentat en més de deu mil persones els beneficiaris de les beques menjador? ¿Sap què implica això? Que n'hi han deu mil famílies més que tenen ajudes. I només això, sinó que n'hi ha més d'un 54% que tenen, sencer, el pagament de la tarifa del menjador, sencer, cosa que vostés no feien, i que alguns no podien ni pagar-se la diferència; i que nosaltres en el primer any ja assumim que n'hi haurà un 54% que rebran, íntegre, allò que costa el menjador i, per tant, podran anar al seu centre educatiu a menjar, que és el que vam dir que anàvem a fer.

Per tant, per cada mentira seua, mil treballadors més. *(Aplaudiments)* Per cada situació demagògica que vosté posa damunt la taula, dos mil beques menjador més. Per cada mentira que vosté diu, per cada difamació que vosté diu, ¿sap què passa? Que cada dia n'hi han persones que viuen millor.

Vosté, potser, s'ha oblidat d'aquells que va posar en el calaix de l'oblit, dels qui va despedir; nosaltres no. I sap per què? Perquè volem que treballen i no que se queden tancats a un calaix.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyories, passarem a la següent pregunta, que formula la il·lustre diputada Eva Alcón.

Senyoria, té vosté la paraula.

La senyora Alcón Soler:

Moltes gràcies, president.

Conseller, crec que vosté i jo compartim la importància que tenen les beques universitàries per a l'accés a la universitat. I dic que ho compartim per l'augment que tenim aquest curs, un 40% més de beques.

I jo vull agrair-li, públicament, l'esforç que ha fet la conselleria que vosté dirigix i també l'esforç del Consell.

Gràcies també per oferir noves modalitats de beques, especialment la del no abandonament i la beca salari, una beca que és única en tot l'estat espanyol.

Jo vull també agrair-li, públicament, el recolzament a les universitats públiques valencianes. I li demanaria que, per favor, continue o que augmente encara més el recolzament a les universitats públiques.

Ara bé, sembla que no tot el món pensa com aquesta diputada, i no se reconeix l'esforç que ha fet el Consell. De fet, la Universitat Catòlica de València va interposar un recurs quan es van publicar les beques de La Generalitat, i el Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana va admetre la suspensió cautelar de 3.150.000 euros destinats a les beques universitàries.

Quan jo me vaig assabentar d'aquesta decisió, jo vaig quedar espantada, vaig pensar en l'angoixa de tants estudiants i de tantes famílies quan rebrien aquesta notícia. I em vaig preguntar amb quina finalitat. Perquè jo puc entendre que una universitat privada defense els seus estudiants, però el que no puc entendre de cap manera és que demane la suspensió cautelar a tantes beques que afecten a tants i a tants estudiants de les universitats públiques valencianes. *(Aplaudiments)*

A continuació, també he sentit moltes veus en contra de la política de beques de La Generalitat. Per exemple, s'ha dit que és una política que discrimina les universitats privades. S'ha dit que és una política que limita la llibertat d'elecció.

Des del nostre grup parlamentari, pensem que no discrimina les universitats privades. De què es tracta és no de repartir, sinó de distribuir beques a aquells que més ho necessiten.